

poceni ko Središki lov! Sicer ti je zadnjič velik srnjak odbežal. Menda se je prestrašil „Narodnega sršena“, ki je ovkret prišel v Središče; da ga ne bi pčil, jo je pomahal nazaj v šum, čeravno je bil ukročen. Toraj ta sršen se zalejava v nekatere osebe, ko bob v steno; pa čembolj se zaletava v koga, tembolj se odbija. Ker s tem ne boste nikogar preobrnili, ker nam vsem ni potrebno, da bi morali biti narodnjaki. Sršen misli, da je zadel pravega „Štajercvega“ dopisnika, pa se tako moti in pika tiste, ki se jim morebit še od „Štajerca“ ni sanjalo. Mi ki to pišemo, pa se vam smeji, da počenjate take neumnosti, ker mislite, da ste narodnjaki že „bogovi“, da bi vedeli skrivne reči in pogolnili tiste, ki se vam ne pokorijo. Ko bodo dobre volje, pa vam bomo še kaj povedali!

Opazovalci.

Podova. Preteklo nedeljo smo kopokali, v četrtek 27. februarja 1913 umrlega kmeta Arnej Paumanu. Bil je to vrl mož, kateri je bil velik prijatelj vsega napredka. Njega značaj je bil zgled za marsikaterega; vse ga je spoštovalo. To se je pokazalo pri njega pogrebu, kojega se je udeležilo ljudstvo od daleč in bližu. V rajnem Paumanu je zgubila napredna stvar veliko, žena dobrega moža, otroci skrbnega očeta, njega znanci dobrega prijatelja. Boditi mu zemljica lahka!

— a —

Sv. Peter v Gornji Radgoni. Naznanim ti, dragi „Štajerc“, da smo mi Petrovčani več let mirno živeli z našimi duhovniki. Ali naenkrat se je začel en majhni človek napenjati čez „Štajerca.“ To je eno kaplanče, katero še ima študentovsko smolo na glavi; dokler njemu smola iz glave ne odide, naj bode vendar bolj ponisen. Kdo bi si to mislil, da eno tako majhno kaplanče tak velik žolč v sebi ima! . . . Toti popek si vendar le misli, da je „božji namestnik“ in „matere božje sin“, da slobodno zna ljudi ferdamati. Pridite ga enkrat gledat, kaka oseba da je, pa morate seboj imeti očale, drugače ne bote vedeli, ali je človek ali mravlja.

domači občini v času vojne držali: „Mojemu očetu, ki je bil krčmar, so živilska sredstva višje plačali, nego je to sam zahteval. Ko so Prusi odšli, v celi vasi ni niti šivanke manjkalo. Pruski trén je celo vsled vojne brezposelnim delavcem brezplačno kruh delil.“ — Listi 1. 1912 poročajo o zverinskih grozovitostih Srbov in Bulgarov: „Z bajonetni umorijo že ranjene sovražnike, ženske in dekleta onečastijo in jih potem do smrti trpinčijo; nažene se jih skupaj v hiši in se jih žive sežgę.“ Tako in ednakovo se glasijo časniška poročila. Edina razlika med takrat in danes je, da so bili takratni Jugoslovani pagani, sedanji pa izvršujejo svoja grozovje v imenu Odrešenika in v znamenju krizha.

Troški enega strela iz kanona. En strel iz kanona na vojnem parniku 110 ton košča: 400 kil smodnika okroglo 1900 kron, 900 kil težka krogla 2175 kron, žida za patrono 85 K; skupaj torej košča en sam strel iz takega velikanskega kanona 4160 kron. Iz takega kanona se pa k večjem 90 krat lahko ustreliti; potem je že treba z velikimi troški vezane temeljite reperature. Dostikrat se potem kanona sploh ne da več rabiti. Ena taka kanona pa stane okroglo svotico 400.000 kron. Iz tega je razvidno, kako velikanske troške bi povzročila večja vojna.

Grozna dinamitna razstrelba. V pristauju Gijon razstrelila se je velika množina dinamita. 60 delavcev in drugih oseb je bilo ubitih, več kot 100 pa ranjenih.

Roparski umor. V Belgradu so služabniki posestnika Nešaloviča umorili in oropali gospodarja, njegovo ženo in 4 otrok.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Učiteljski samomori. V zadnjih dneh sta si vzela dva slovenska učitelja na spodnjem Štajerskem življenje, baje oba zaradi revščine. Kar kar znano, je slab gmotni položaj učiteljstva v prvi vrsti posledica brezvestne obstrukcije slovenskih poslanec v Štajerskem deželnem zboru. In iz tega stališča se labko reče, da je zločinska slovenska politika kriva na srečne smrti omenjenih dveh učiteljev. Klerikalci se seveda zgražajo nad to mislio in zavijajo farizejsko oči proti nebu. Pa jim ne pomaga nič. Res je, da klerikalci nikdar ni bilo nič za učiteljstvo, pa naj bode zdaj te ali one narodnosti. Vedno so imeli cilj, degradirati učitelja na stopinjo mežnarja in uresničiti nove čase konkordata. Znano je splošno zanicevanje, ki vlada ravno v krogih politikujoče duhovščine glede učiteljstva. Seveda, debeli fajmoštiri ne bodejo nikdar razumeli psihejetičnih provizoričnih učiteljev . . . Zvišanje duhovniških plač zahtevajo klerikalci vedno, kadar pa bi se šlo za povečanje snhega koščeka kruha učiteljstvu, takrat obstruirata ta krščanska gospoda. Sicer pa naj se klerikalci ne delajo zdaj nakrat tako sramežljive. Kajti ta dva samomorista prva slučaja, ki jih imajo na vesti. Na tuncate učiteljev bi lahko našeli, ki jih so spravili klerikalci svojo gonjo, hujskarijo, brezobzirnostjo, s svojim divjanjem in denunciranjem na beraško palico, v grob ali pa v norišnico. To

To so dejstva, ki se jih ne more skravati! Učiteljstvo je pri nas mnogokrat naravnost „vogelfrei“, ako se ne valja na koleni pred tem ali onim trebuharjem. Mi vemo prav natanko, zakaj se gotove mlade učiteljice zatira in prestavlja, zakaj se gotove učitelje gospodarsko uničuje in javni sramoti izroča. In vomo tudi, kakšni značaji se združujejo danes pod imenom „Slomškarjev“ . . . Sicer pa še nekaj: v vsem tem žalostnem položaju slovensko učiteljstvo samo tudi ni popolnoma nedolžno. Zapisalo se je najgršemu narodnemu šovinizmu. Iz sovraštva proti nemštvu in celo proti nemškim tovarišem so slovenski učitelji zasledovali tisto bankerotno politiko „narodne stranke“, ki je klerikalizmu več koristila nego škodovala. Prelomili so solidarnost z nemškim učiteljstvom. In njih vodja, nerodni dr. Kukovec, je ravno začetkom te brezplodne, škandalozne obstrukcije v deželnem zboru, zaradi katere kupujejo danes učitelji revolverje, naglašajo svoje veselje in svojo solidarnost nad to obstrukcijo. Res je, da bije danes „narodna stranka“ sama sebe po zobe, da obsoja danes, kar je njen vodja svoj čas blagoslovjal, — ali zdaj je prepozno! „Narodni stranki“ je učiteljstvo le lestvica, na kateri hoče

splezati do političnega vpliva. In zato bi pametni učitelji ne smeli obupavati, marveč bi morali iskati lastna pota za lastna svoje cilje. To je naše mnenje!

Spod. Poljskava. (Velik živinski sejem). V pondeljek 10. marca bode tukaj veliki živinski sejem. Nadejati se je, da pride veliko kupec.

Požar. V Stolovniku pri Sevnici so pogoreli hlevi in svinjaki posestnika Zemljaka in z njimi vsa krma ter žitje. Tudi stanovalna hiša je bila zaradi hudega vatra v veliki nevarnosti. Pri rešilnemu delu padli so goreči trami na 10 letnega Martina Zemljaka in so ga težko ranili. Škode je za 16 000 kron. Začgal je 4 letni sinček posestnika, ki se je z užigalicami igral.

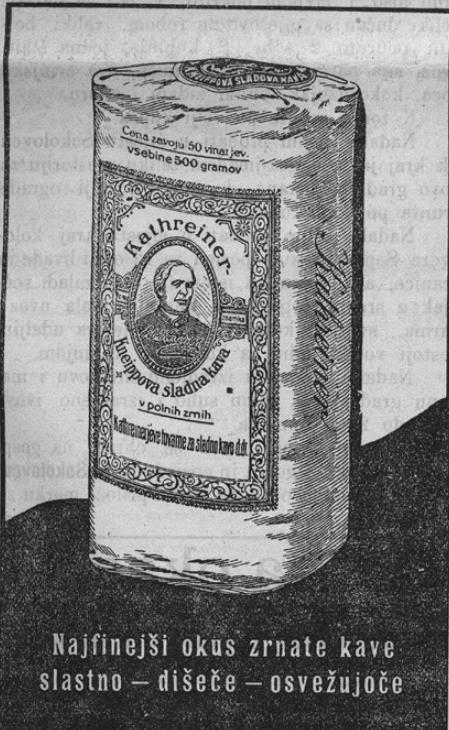
Jeza škoduje. Posestnik Zurej se je v Teplini zaradi neke kupčije zjezel. V jezi je pričel piti in se tako hudo napil, da je padel ter se več reber zlomil.

Razstrelba. V Radgoni je trgovski učenec Franco Schischko neprevidno s karbidom ravnal. Zgodila se je razstrelba, pri kateri je učenec jako težke opeklne v obrazu dobil.

Iz Koroškega.

Škofije. Piše se nam: Naš župnik, Štefan Singer je prišel že popolnoma ob pamet. Kdo bi mu to zameril če pomisli, da ima toliko opraviti. Če je kdo med prvaškimi duhovniki povišanja kongrua potreben, je to naš „ubogi“ Singer. Šola, ki bo v kratkem postal slovenska, mu dela velike skrb. Treba namreč naročiti si slovenskih učiteljev. Sliši se, da je Singer namenjen iz Velike Srbije poklicati sposobnih moči, ker jih na Koroškem pomanjkuje. — K tem skrbem pride še žendarmerija, katera je v tako lepo urejeni fari, v kateri vsi mladi in stari vsaki dan k spovedi hodijo, po njegovem mnenju popolnoma nepotrebna — posebno že zategadelj, ker nima zraven nemškega tudi srbski napis na žendarškem poslopju. Ker vlada v njegovi fari red (!) in mir (!) — obrača svojo skrb posebno na sosedne sobrate, da bi ne pokvarili se. Sredstvo naj bo slabo ali dobro — da je le uspeh njegov — zopet duhovna žrtev — kakor prejšne: Leve, Česky itd. Slaboglasni farani imajo pristop po dni in po noči, ako le prinesejo gospodu kako pikantno zgodbico o kakem njemu neljubem duhovniku. Seveda se v časi „prirajma“, da se ta škofjski čuvaj malo opreč. Tako je veliko smeha povzročil slednji slučaj: neka babura je vjeala velespoštvovanega in miroljubnega župnika v Št. Ilju — ki je nosil vizitko z napisom: „Bitte den täglichen Ausreisser heimzulagen“ — odstranila je to vizitko in obesila neko nesramno pismo, katero je bilo zopet odtrgan in izročeno vestnemu čuvaju — kateri je res verjet, da je župnik Št. Iljski tako neumen, da obesa take pikanterije na psa-potepuhu. Blamaža bo še le dosegla vrhunc, ko bojo morali različni prijatelji in prijateljice Singarjeve svoje trditve sodniško dokazati. Prihodnjič še več o tem delavniško gospodu. — er.

Sele. (Odgovor dopisniku „Mira“.) Piše se nam: Kakor je bilo za pričakovati, se je tudi zgodilo. Tisti dopisnik „Mira“, kateri me je v 6. številki omenjenega lista tako hladnokrvno napadel, se noče oglasiti, ampak se v 9. številki baha s tem, da se podpisani jezi čez „krepki odgovor“, kateri je le sad njegovih neslanosti v „Štajercu.“ Za me je to dokaz, da ima vzrok vstat v tajnosti. Človek, kateri ima take „falotske“ manire in stoji na tako nizki moralični stopnji, da psuti anonymo koga družega, za me ne pride v poštov. Nemci imajo za takoj dejanje edino pravi izraz, kateri se glasi „šuft.“ Samoumevno je, da se ne pustim s takim anonymnim „falotom“ v noben besedni prepir, ker se nočem oblatiti. Kar se pa tiče besede „pedagog“, izjavim samo toliko, da izvršujem le stan, za katerega sem učen in pri katerem izvršujem dolžnosti v povoljnost svojih oblasti. Spodili me še nikjer niso in če bi odgovarjale „Mirove“ psovke le trohici resnice, bi službo že davno zgubil. Če moram zdaj živeti v domeni, katera je v večini sestavljena iz divjih lovcev, igralcev, pijancev in falotskih anonymnih dopisunov, je to gotovo žalostno. Venjar imajo te žalostne razmre saj toliko dobrega, da izpoznam vrednost tiste vrste stranke, katero čez Karavanke pobegneli „Mir“ tako toplo zagovarja. V zanaprej nisem več pripravljen na

Najfinejši okus zrnate kave
slastno – dišeče – osvežujoče

Novice.

Kulturna sramota. List „Deutsche Warte“ piše: Prokopius iz Cäsarea, tajnik Belisaria piše v svojih knjigah o napadih Jugoslovanov na takrat mogočno grško državo (okoli leta 600 p. Kr.) in pravi: „Jugoslovani presunejo s koli triplja svojih nasprotnikov, jim potegnjejo živim kožo iz tripla, jih ubijajo s poleni, zapirajo v hiši, katero potem zažigajo in to vse brez razlike spola ter starosti.“ In Paulus Diaconus poroča o Jugoslovanih iz l. 611, da so Istrijo na grozni način opustošili in vse vojne jetnike pomorili. — Pred par dnevi pa sem govoril z nekim narodnim Čehom, ki je doživel l. 1866. Rekel je, kako pošteno so se Prusi v njegovi

"Mirove" članke odgovarjati, tudi ne če on trdi, da sem morda srebrne žlice kradel. Samo list, kateri ima v javnosti toliko veljave, kakor straniše, more take žaljive članke objaviti. In zdaj, vrlji anonimni "šuft", obrekuj me dalje, saj imam "freipass", ker veš da v zanaprej od mene nimaš pričakovati odgovora. N i k. Ottowit, šolski voditelj.

Podpeca. (Nekoliko odgovora) Piše se nam: Da je resnicoljubni "Štajerc" najbolj razširjen in priljubljen slovenski list na Koroškem, je pač pribita resnica, in da ga marljivo in z veseljem berejo ne samo njega pristaši, ampak še veliko bolj natančno njegovi politični nasprotniki, dokazali so takšni črnski "Š-mirfinki" v predzadnjem "Šmiru." Tam trdijo, da so celo v drobnih pisavih listnice "Štajerc" zatolili moj naslov in zdaj mislijo, da so s tem vjeli onega ptička, koji jim tuintam kako prav neprjetno zažvrgoli. No vi duševni reveži, tako naglo pa to vendar ne gre! Resnici na ljubo vam povem, da dopisi, ki so in se bodo rodili izpod mojega peresa, nosili bodo tudi moj podpis, kakor ga je nosil oni dopis, ki je žal prišel v nepoklicane roke in ga zato uredništvo ni dobilo. Za vse druge dopise pa jaz nisem odgovoren. Vedite, da nisem klerialni mameluk, ampak resnicoljubni "Štajercijanc"; da sem pa bil kot mladenič "soci", se pač ne sramujem; sramoval bi se pa v duo duše, če bi mi mogli očitati, da sem bil kedaj panslavistični črhuh; da sta lahkomiselni mladenič in pa izkušen mož različnega prepričanja, pač vsakdo vè; vedeli bi tudi vi, če ne bi bili na glavo padli. Zahvalim se pa vam za častni naslov; vedeti pa, ako bi me bili imenovali "srbskim generalom", bi te časti pod nobenim pogojem ne sprejel. Da imam pa isto "zgodovino", kakor "Štajerc" urednik, pa ne obžalujem; le žal da nimam tudi istih duševnih zmožnosti, kajti potem bi pač prizgal marsikatero lučico in tako pokazal javnosti madeže vaše temne zgodovine. Svetujem pa vam, da se zanaprej tako marljivo in natančno berete resnicoljubnega "Štajerca", vam ne bo škodovalo; mogoče da prideš sčasoma do spoznanja, da imamo do danes na Koroškem še Avstrički prvo besedo! Josef Stefan, rudniški paznik.

Žitaravas. (Vesele novice iz "Drustvenega doma") Piše se nam: Dragi "Štajerc", malo kedaj dobih kakšen dopis iz našega kota, saj pa tudi ni bilo do sedaj posebnih novic za poročat; med našimi klerikalci je vladalo vedno najlepše življenje, pobožno, bogabojče, njih prvo je bilo: ljubite se med seboj; ali žali Bog, tega ni več, zasejala se je ljulika med pšenico, kateri bo težko tako hitro iztrebiti. Ker ta vzgoja: ljubi bližnjega kod sebe, tega klerikalci več ne poznajo; "križaj ga in bičaj ga, kod Judeži so Kristusa", — to je zdaj njih nauk. Dandanes se malo od kje sliši, da bi se še kedaj kakšen čudež zgodil, kakor se je tu pri nas, sedaj po zimi, ko vse spi mirno zimsko spanje. Poslušajte čudo: pri nas v Žitaravasi, "trta zeleni" — gotovo je nje načelnik "Habnerjev Joza" jo tak pridno zatlival, da je v rani vigidri ozelenela in cvet poganja (?). Ta žitarska "trta" zares je pravo čudo; po zimi že cvete. In upanje imamo, da ta prečudna "trta" namesto sladkega vinca rodila bo gotovo mladega nam "princa" . . . To bomo streljali in bomo veseli, kér žitarska "trta" rodila bo v vigidri. — Sedaj v postnem času ni pesebno veselih novic za poročat, vse bolj žalostno je tu pri nas, kernekateri še vedno žalujejo za kranjskimi nevestami. Tukajšni načelnik "Društva Doma" g. Rutar je imel letos pač smolo, ženil se je po Kranjskem, dobil mlađe nevestico, bil je 3 krat oklican, šel po mlađe dečko: Mlada Micka, češ bit moja? Ti bom kupil prstan zlat! Micka je pa rekla: Ne, imam doma mamico, kateri kupi zibeljko, namesto meni rinkico! — Dandanes je pač čudno na svetu, vse narobe Vsak kmet če biti trgovac, delavec pa gospod. Napucal bi se lepo vesel s paličko v roki, po Kranjskem bi se ženil, in mlađe Micke plavšal. Trgovec sem, gostilničar, in v škrinji imam še denar. Le pojdi Micka z mano tja gori na Koroško. Tam jaz imam "Društveni Dom." In te Kranjice mlade ne gredo mu iz glave. Še vedno misli, piše, da katera ga obišče.

Velik požar. Na posestvu poslanca Kirschner v Maria-Ranu nastal je ogenj, ki se je jako hitro razširil. Plameni so vpepelila tri poslopja in je škoda za več kot 30 000 krov. Gasilci so nadaljno razširjenje ognja preprečili.

Vagon v ognju. V Beljaku pričel je s slamo naloženi železniški vagon goreti. V 2 urah so gasili ogenj zadušili. Pogorelo je 5000 krt slame in vse, kar je bilo na vagonu lesenega.

Smrtna nesreča. Pri nalaganju kamenja v Söbriachu padel je težek kamen na 70 letnega blapeca Johana Kröll. Ranilo je starčka tako hudo, da je kmalu nato umrl.

Pod vlak skočila je zaradi nesrečne ljubezni v Thörl Maglernu posestnemu hči Marija Maier. Vlak je nesrečnico popolnoma raztrgal.

Otok zgorel. V Eisentrettenu je pogorela hiša delavca Weinzierl. Pogorelo je tudi vso po hištvu, nadalje 7 kosov živine. Žalibog tudi ni bilo mogoče, rešiti iz plamena 14 mesečnega otroka. Zažgali so zopet otroci.

v Tibovljah**, okr. Laško; v Kamnici*, okr. Maribor; v Sevnici**; v Strallegu, okr. Birkfeld. — Dne 18. marca v Schrems, okr. Frohnleiten; v Gams**, okr. St. Gallen; v Vidmu*, v Wolfsbergu**, okr. Wildon; v Ormožu (sejem s ščetinariji); v Radgoni*; na Črni gori, okr. Ptuj; v Ptiju (sejem s konji, govedom in ščetinariji).

Namesto „lebertrana.“

Koliko otrok se sili, da pijejo »lebertran«, go to misijo stariši dobro, a otroci jim bodejo hvalni, ako smejo jemati Scottovo emulzijo namesto »trana.« Kajti v tem preparatu se duh in okus »trana« ne opazuje; malim dopade smetanasta ta mešanica večidel tako dobro, da pričnejo pri pogledu na steklenico skakati in vriskati. Uspeh Scottove emulzije je — kakor to izkušnja uč. — mnogokrat presestljiv, tako da s'abotni otroci tovarijo njih starosti in telesnem kakor v duševnem oziru mnogokrat prekosijo. A vedno le pristna Scottova emulzija, nikdar ne ponaredba.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobri v vseh apotekah. Proti vposilitvi 50 h v znaku na SCOTT & BOWNE, z. o. z., Dunaj VII, in pod pozivom na ta list se zgoditi enkratno dopolnilje po poizkušnje po eni apoteki. 28

Vaše zdravje si ohranite! Oslabelost v bolečine izginje! Vaše oči, živci, mišice, krite se okrepijo, spanec ozdravi, Vaše splošno zdravje se zopet utrdi, rabiče pristni Fellerjev fluid z znakom "Elsa-Fluid". Agnostika za poizkušnjo 5 krov franko. Izdelovalnik samoklar F. V. Feller v Stubici, Elsa trg število 241 (Hrvatski).

Brezstevilna so priporočila za nakup rabnih predmetov in daril vseh vrst, ki jih vsebuje bogato ilustrirani glavni cenik s 4000 podobami c. in kr. dvorne tvrdke Hauns Konrad, Brux st. 891, Češko. Priporoča se tedaj pri nastopivši potrebi zahtevati z dopisico tak katalog, ki se takoj vsakomur zastonj in franko pošte.

Vkljui bogatemu gnojenju s hlevskim gnjem postala je v sredini lanskega stoletja na mnogih poljah žetev zrnja leto za letom manjša, kajti manjško je takrat še potreben dovoza fosforjev kiselin, od zunaj. Danes nima kmetovalec več te skrb, ako krepli s Tomaževim moko gnoji.

Loterijske številke.

Gradec, dne 19. februarja: 71, 30, 47, 57, 55. Trst, dne 26. februarja: 78, 26, 81, 57, 7.

Proglas.

Na javni cesti v Sokolovcu posedujem zidano hišo i crepom pokrito, v isti se nalazi: Veliki dučan sa mješovitim robom, veliki bolnati podrum 2 sobe, 2 kuhinje, jedna štala, uvoz, ena parma, dva priparnicia, dva svinjska koca, kokoruznjak, bunar zidan i oboru.

K tomu granta po volji kupca.

Nadalje želim prodati u mjestu Sokolovcu tiki kraj javne ceste imadem veliku prostoriju za novo gradilište stana, k tomu 3 ralji ograda grunta po volji kupca.

Nadalje želim prodati u mjestu kraj kolodvora Sepavina svoj posjed sa 12 orali livade in oranice, a k tomu na istom tlu liepi mlađi vočnjak u sredini toga kuća, kuhinja, štala uvoz i parma, svinjski kotac — a 10 metara udaljini postoji vodení mlin sa kucom in kuhinjom.

Nadalje prodajem izradjeni hrastovu i mekanu gradju, a k tomu suho i izradjeno ivovo kolje do 2000 komada.

Kojož želi kupiti neka se obrati na gosp. Ivana Kastelić, trgovca in posjednika v Sokolovcu; za pismeni odgovor neka svaki priloži marku za 10 filira.

Redka okasija!

Čudežno ceno!
600 kosov za samo 3 K 80 h.

Ena krasna pozlač, prec. anker-ura z verižico, gre natanko, za kar se 3 leta garantira, ena moderna židana kravata za gospode, 3 k. najfin. žepnih robev, 1 nežni prstan za gospode z imit. žlahnini kamenjem, ena nežna eleg. garnitura damskega kinča, obstoji iz krasnega koljerja iz orient. biserov, mod. damske kinč s patent-zaklepom, 2 eleg. damska armbanda, 1 par uhanov s patent-kaveljem, 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnjata denarnica, 1 par gumbov za manšete 3 gradov double-zlati s patent-zaklepom, 1 velečno album za razglednice, najlepši razgledni sveta, 3 jux-predmeti, velika veselost za mlade in stare, 1 juk praktični sneznamen ljubavnih pisem, za gospode in dame, 20 korespondenčnih predmetov in 500 drugih rabnih predmetov, neobhodnih v vsaki hiši. Vsi skupaj z uro, ki je sama ta denar vredna, stane samo 3 K 80 h. Pošte po povzetju centralna razpos. hiša

Ch. Jungwirth, Krakov A.13.
NB. Pri naročbi 2 paketov se doda zastonj 1 prima angleško bri-
tev. Za kar ne dopade, denar nazaj.

Ledični

konjski hlapec,

trezen, priden, se takoj sprejme. Dobra plača in oskrba. Treba nekaj nemščine. — Graščina Seibersdorf pri postaji Schwarza blizu Spielfelda.